

Samlenotat

3. februar 2022

Samlenotat vedrørende Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2020

KOM-dokument foreligger ikke.

Revideret notat

1. Resume

Revisionsretten præsenterede på ECOFIN den 9. november 2021 sin årsberetning om EU's budgetgennemførelse for regnskabsåret 2020. Der skal nu udarbejdes en rådsbenstilling til Europa-Parlamentet, som ventes vedtaget i løbet af februar.

Revisionsretten skønner, at den mest sandsynlige fejlrate i betalingerne som helhed er 2,7 pct. i 2020, svarende til niveauet i 2019.

Revisionsretten giver for 14. år i træk en positiv erklæring vedrørende regnskaberne rigtighed, idet EU's regnskab i al væsentlighed giver et retvisende billede af EU's finansielle stilling og af resultaterne af transaktioner og pengestrømme.

Med hensyn til underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, afgiver Revisionsretten en positiv erklæring vedr. EU's egne indtægter og en negativ erklæring vedr. EU's udgifter.

Regeringen finder det tilfredsstillende, at Revisionsretten for 14. år i træk har kunnet give en positiv erklæring om regnskaberne rigtighed og dermed anser EU's regnskaber for at give et retvisende billede af indtægter og udgifter samt EU's finansielle stilling.

Regeringen finder det grundlæggende utilfredsstillende, at Revisionsretten har været nødsaget til at give en negativ erklæring for EU's udgifter som helhed. Regeringen finder det meget vigtigt, at problemer med fejlbehæftede betalinger adresseres tilstrækkeligt af Kommissionen og af medlemslandene.

Revisionsretten har for andet år i træk udarbejdet en særskilt rapport om EU-budgettets performance. Regeringen finder det positivt, at Revisionsretten med sin rapport om performancevurdering har øget fokus på effektmåling og vurdering af resultatopnåelsen.

2. Baggrund

Ifølge Lissabon-traktatens artikel 319 meddeler Europa-Parlamentet Kommissionen decharge for budgetgennemførelsen efter henstilling fra Rådet. Kommissionen skal efterfølgende træffe passende foranstaltninger for at efterkomme bemærkningerne i såvel Parlamentets afgørelse som Rådets henstilling om decharge.

Revisionsretten præsenterede på ECOFIN den 9. november 2021 sin årsberetning om EU's budgetgennemførelse for regnskabsåret 2020. Der skal nu udarbejdes en rådshenstilling til Europa-Parlamentet, som ventes vedtaget i løbet af februar.

Revisionsrettens årsberetning og revisionserklæring

Revisionsrettens revisionserklæring bygger på revisionen af EU-budgettets indtægter og udgifter og afgives til Europa-Parlamentet og Rådet til brug for institutionernes dechargebehandling, jf. også TEUF artikel 287, stk. 1. Erklæringen er to-delt og hviler på Revisionsrettens kontrol af henholdsvis regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Fsva. regnskabernes rigtighed undersøger Revisionsretten, hvorvidt Kommissionen har sikret anvendelsen af de korrekte regnskabsregler, og om Kommissionens foranstaltninger giver en rimelig sikkerhed for, at det endelige konsoliderede årsregnskab giver et retvisende billede af EU's finanser. Revisionsretten udtaler sig på den baggrund om, hvorvidt EU's endelige konsoliderede årsregnskab rapporterer pengestrømme og finansielle resultater fuldstændigt og nøjagtigt, og om aktiverne og passiverne er registreret korrekt ved årets udgang.

På baggrund af revisionen af de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed drager Revisionsretten dels en række generelle konklusioner om overvågnings- og kontrolsystemernes effektivitet, og fastslår dels den mest sandsynlige fejlrate vedrørende samtlige indtægts- og udgiftstransaktioner fordelt på budgettets hovedområder. Revisionsretten opererer med et acceptabelt fejlniveau¹ på 2 pct.

Revisionsrettens metode er baseret på en repræsentativ stikprøve fra en række medlemslande, men revisionen giver ikke en vurdering af forvaltningen i de enkelte medlemslande. Stikprøven sikrer, at der indsamles et tilstrækkeligt revisionsbevis til, at Revisionsretten kan udtale sig om, hvorvidt midlerne er modtaget og brugt i overensstemmelse med fastlagte fællesskabs- og kontraktbestemmelser, og om midlerne er beregnet korrekt og nøjagtigt. Bl.a. efterprøver revisionen, om transaktionerne har fundet sted, om modtagerne var berettigede til at modtage støtten, og om de anmeldte omkostninger og mængder var rigtige og støtteberettigede. Transaktionerne eller betalingerne revideres helt ned til den endelige støttemodtager.

3. Formål og indhold

Det overordnede formål med Revisionsrettens årsberetning er at vurdere og give erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om rigtigheden af EU's konsoliderede regnskab og om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed. Revisionsretten agerer som den eksterne revisor af EU's finanser med henblik på at beskytte EU's finansielle interesse, navnlig ved at bidrage til at forbedre EU's økonomiske forvaltning.

¹ Den estimerede fejlrate er baseret på de anslåede finansielle effekter af de fejl, der kan kvantificeres. Ud fra dette beregnes fejlenes estimerede indvirkning på budgettet ved at ekstrapolere de kvantificerede fejl til brug for fastlæggelsen af "den mest sandsynlige fejlforekomst".

Revisionsretten giver for 14. år i træk en *positiv erklæring* vedrørende regnskabernes rigtighed, idet EU's regnskab i al væsentlighed giver et retvisende billede af EU's finansielle stilling og af resultaterne af transaktioner og pengestrømme.

Med hensyn til underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, konkluderer Retten følgende:

- Retten afgiver en *positiv* erklæring vedr. EU's egne indtægter.
- Retten afgiver en *negativ* erklæring vedr. EU's udgifter.

Herudover fremhæver Revisionsretten, at

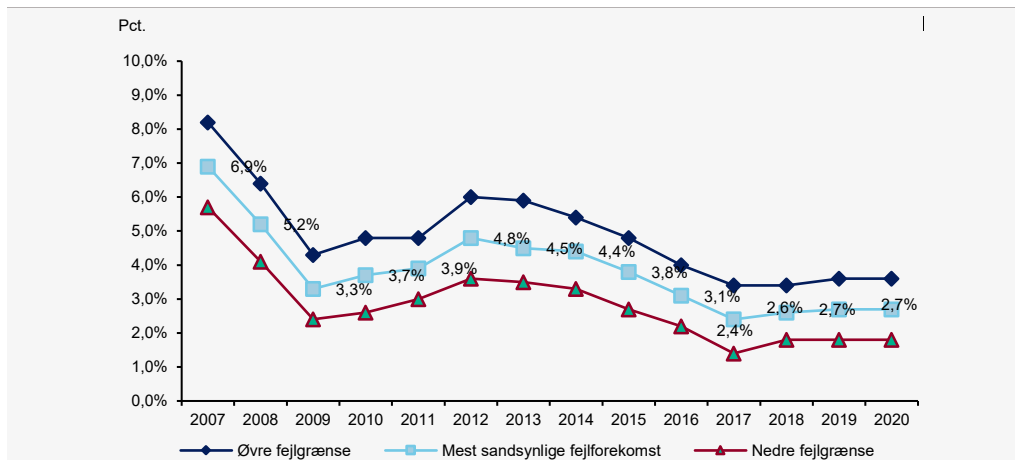
- betalinger under, samt underliggende transaktioner på administrationsområdet og "2 - naturressourcer (direkte støtte)" findes at være *uden* væsentlige fejl, idet den estimerede fejlrate her er på under 2 pct.
- betalinger, samt underliggende på de øvrige udgiftsområder findes at have en estimeret fejlrate *over* væsentlighedstærsklen, dvs. højere end 2 pct.

Revisionsretten påpeger, at skønnet over fejlforekomsten i EU-budgettet ikke er en måling af svig, ineffektivitet eller spild. Det er et skøn over, hvor mange af midlerne der ikke burde have været udbetalt, fordi de ikke blev anvendt i overensstemmelse med de gældende regler og bestemmelser. Svig derimod er forsætlig vildledning for vindings skyld. Sager, hvor der er mistanke om svig indberettes til OLAF, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, som i fornødent omfang efterforsker og følger op på sagerne. Revisionsretten oplyste, at den i 2020 sendte 6 sager til OLAF med mistanke om svig på grundlag af 728 reviderede transaktioner. I 2019 var det ifølge Revisionsretten 9 sådanne sager.

Retten skønner på baggrund af revisionen, at den mest sandsynlige fejlrate som helhed ligger på 2,7 pct. i 2020. Der er tale om samme fejlrate som i 2019, hvor den anslåede fejlforekomst ligeledes lå på 2,7 pct. *jf. figur 1.*

Figur 1

Revisionsrettens skøn vedr. den mest sandsynlige fejlforekomst for EU-budgettet som helhed (2007-2020)

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2019

Niveauet for fejl ligger generelt lavere de seneste år relativt til tidligere år. Det afspejler en overordnet forbedring i forvaltningen af EU's midler, hvor medvirkende faktorer bl.a. har været overvågnings- og kontrolforanstaltninger samt regelforenkling.

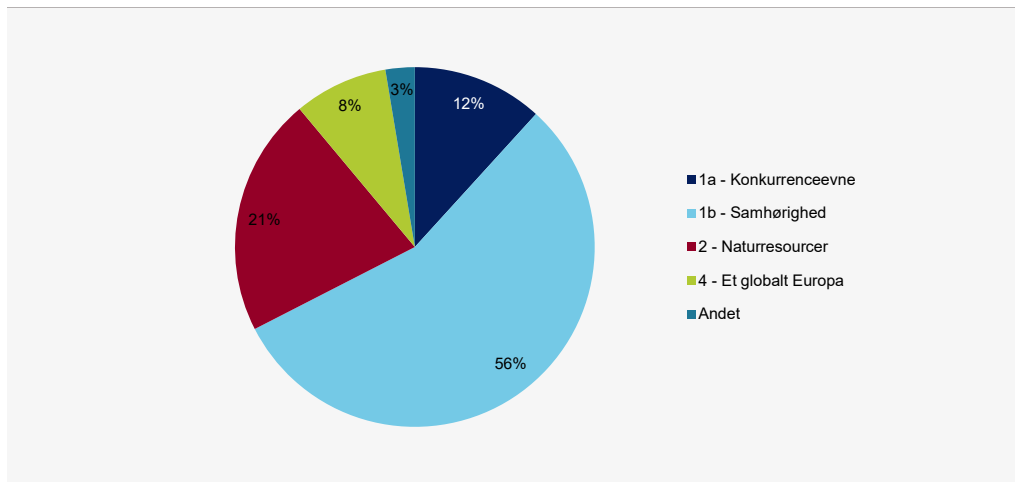
Igen i år peger Revisionsretten på en klar sammenhæng mellem måden udgifter afholdes på og risikoen for fejlforekomster. Revisionsretten har skelnet mellem områder, hvor der vurderes at være høj og lav risiko i forhold til lovlighed og formel rigtighed. Områder med *høj risiko* er hovedsagligt godtgørelsesordninger, hvor EU godtgør støtteberettigede omkostninger til en støttemodtager på baggrund af en udgiftsanmeldelse. Områder med *lav risiko* er hovedsagligt rettighedsordninger, hvor der ikke godtgøres bestemte udgifter, men midlerne udbetales, når visse betingelser er opfyldt.

Fejlforekomsten for udgifter med høj risiko estimeres i 2020 at udgøre 4 pct. mod 4,9 pct. i 2019. Samtidig er andelen af udgifter med høj risiko imidlertid steget fra 53 pct. i 2019 til 59 pct. i 2020. På den baggrund vurderer Revisionsretten, at virkningen af de konstaterede fejl i udgifterne for 2020 både er væsentlige og gennemgribende. Dette angives at være grundlaget for den *negative erklæring* om udgifternes lovlighed og formelle rigtighed.

Figur 2 viser den procentvise fordeling af udgifter med høj risiko fordelt på udgiftsområderne i EU's flerårige finansielle ramme for 2014-2020 for 2020.

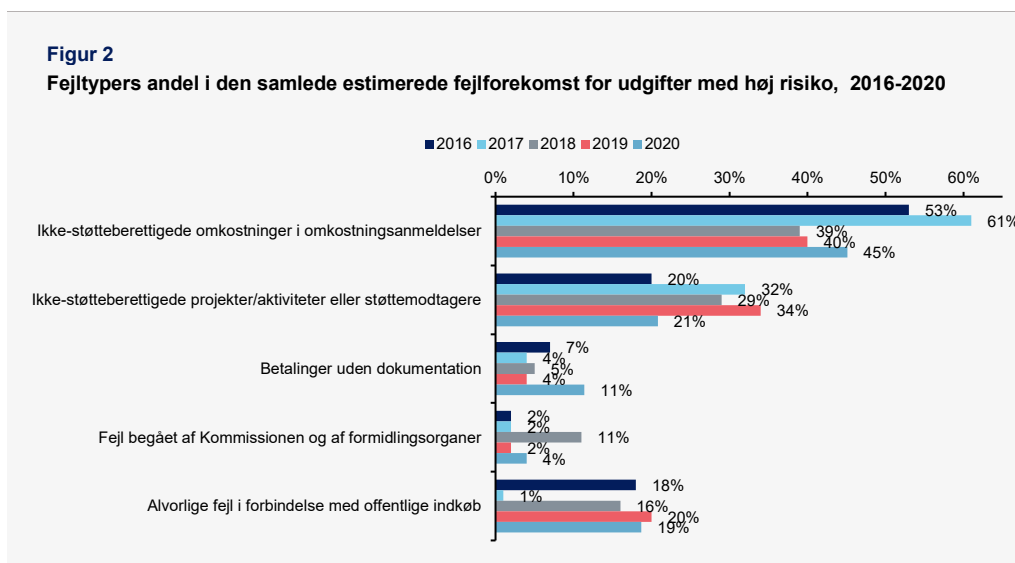
Figur 2

Udgifter med høj risiko fordelt på udgiftsområder i EU's flerårige finansielle ramme for 2014-2020, 2020

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2019

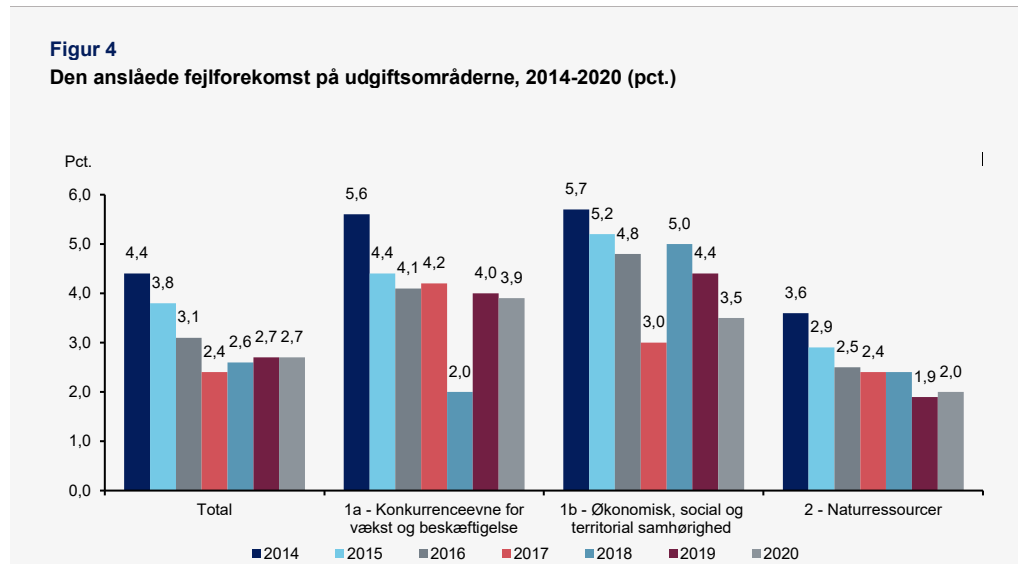
Figur 3 viser de mest hyppige fejltypen i høj risiko konstateret af Revisionsretten samt angiver deres bidrag til den samlede anslåede fejlforekomst.

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2020

Det største bidrag til den samlede anslåede fejlforekomst for udgifter i høj risiko kommer fra udgifter, der ikke opfylder de nødvendige betingelser for at blive godkendt under EU-finansierede projekter (ikke-støtteberettigede omkostninger i omkostningsanmeldelser). Disse udgør 45 pct. af den samlede anslåede fejlforekomst i 2020. To andre bidrag til den samlede fejlforekomst kommer fra ikke-støtteberettigede projekter/aktiviteter eller støttemodtagere (21 pct.) og alvorlige fejl i forbindelse med offentligt indkøb (19 pct.). Fejlratene varierer ligeledes i høj grad på tværs af udgiftskategorierne. Revisionsretten konstaterer, at de højeste fejlrat er inden for udgiftskategorierne 1a – ”konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse” (3,9 pct.) og udgiftskategori 1b – ”økonomisk, social og territorial samhørighed” (3,5

pct.). Herudover ligger udgiftskategori 2 – ”naturressourcer” (2 pct.) samlet set tæt på væsentlighedsgrænsen på 2 pct.

Anm.: Revisionsretten har ikke specificeret fejlraten for udgiftsområde 3 - sikkerhed og medborgerskab, 4 - globalt Europa, 5 - administration eller de særlige fleksibilitetsinstrumenter.

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2020.

Uddybende om de enkelte udgiftsområder

1a – Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse

Dette udgiftsområde forvaltes hovedsageligt direkte af Kommissionen. Forsknings- og innovationsprogrammerne samt uddannelse, ungdom og idræt udgjorde størstedelen af budgetkategorien i 2020.

Hovedparten af fejl inden for dette område vedrørte ikke-støtteberettigede omkostninger, såsom personaleomkostninger, der var sat for højt, ukorrekt anmeldte omkostninger til underleverandører eller omkostninger, der ikke var afholdt.

Udfordringer vedrørende omkostninger til underleverandører omhandlede primært støttemodtagere, der ikke var klar over, at direkte personaleomkostninger og omkostninger til eksterne konsulenter behandles forskelligt under EU-finansierede programmer. Risikoen for denne type fejl var særligt udpræget hos SMV'er.

Revisionsretten anbefaler på baggrund af den gennemførte revision, at Kommissionen udvider regnskabsattester til også at omfatte kategorier af enhedsomkostninger under det nye rammeprogram for forskning, Horisont Europa, foretager en periodisk gennemgang af hovedårsagerne til fejl i regnskabet, giver vejledning til komplekse spørgsmål vedrørende Horisont 2020 og afhjælper svaghederne i metoderne til stikprøvetagning af omkostningsanmeldelser.

1b – Økonomisk, social og territorial samhørighed

Udgiftsområdet består af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Socialfond samt andre ordninger. Hovedparten

af udgifterne afholdes under delt forvaltning mellem Kommissionen og medlemslandene.

Revisionsretten fremhæver ikke-støtteberettigede projekter og omkostninger, overtrædelser af regler for det indre marked og manglende dokumentation som centrale kilder til fejl. Revisionsretten understreger, at antallet og effekten af de opdagede fejl viser, at den eksisterende kontrol ikke i tilstrækkelig grad modvirker den høje risiko for fejl på dette område. Dette gjorde sig især gældende for forvaltningsmyndigheder og bemyndigede organer.

Revisionsretten anbefaler, at Kommissionen tilskynder revisionsmyndigheder at tilføje specifikke spørgsmål om risici for svig til tjeklister og dokumenter, samt dokumenterer skridt, der bliver taget for at modvirke risici konstateret under en revision. Yderligere anbefaler Revisionsretten, at Kommissionen anmoder medlemslande om tilstrækkelige oplysninger om konklusioner og opfølgning ved operationer, hvor lande har udeladt beløb fra regnskabet på grund af en løbende vurdering.

2 – Naturressourcer

Udgifterne til den fælles landbrugspolitik, den fælles fiskeripolitik og miljø- og klimaforanstaltninger er dækket af dette udgiftsområde. Den fælles landbrugspolitik tegner sig for 97 pct. af udgifterne. Kommissionen deler forvaltningen af den fælles landbrugspolitik med medlemslandene.

Revisionsretten konstaterer, at fejlforekomsten på området ligger tæt på væsentlighedstærsklen, samt at der ikke er en væsentlig fejlforekomst i de direkte betalinger, som hovedsagligt er baseret på landbrugernes angivne landbrugsareal. Revisionsretten konstaterer derimod, at udgifter til landdistrikter, markedsforanstaltninger, fiskeri, miljø og klima i højere grad er behæftet med fejl. Disse udgifter udgør 31 pct. af udgifterne under budgetkategorien.

3 – Sikkerhed og medborgerskab

Udgiftskategorien omfatter udgifter til grænsekontrol og sikkerhed, herunder Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed samt en række agenturer (herunder Frontex).

Revisionsretten konkluderer, at der ikke blev revideret et tilstrækkeligt antal transaktioner til at kunne anslå en fejlrate på dette område. Dog var der tilfælde af manglende overholdelse af de retlige og finansielle bestemmelser samt tilfælde med transaktioner med kvantificerbare fejl.

Revisionsretten anbefaler, at Kommissionen nøje kontrollerer støtteberettigelsen af de omkostninger, støttemodtagere under ESI-foranstaltninger, anmelder. Ligeledes bør Kommissionen yde vejledning til de myndigheder i medlemslande, der er ansvarlige for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og Fonden for Intern Sikkerhed om hvordan tjenesternes fuldstændighed og kvalitet dokumenteres, når finansiering er baseret på standardenhedsomkostninger.

4 – Globalt Europa

Dette udgiftsområde dækker udgifter til alle eksterne foranstaltninger, der finansieres over EU budgettet (med undtagelse af de europæiske udviklingsfonde). Betalingerne udbetales via en række forskellige instrumenter og støtteordninger, såsom kontrakter, tilskud, lånegarantier og finansiel bistand, budgetstøtte og andre former for budgettilskud.

Revisionsretten bemærker, at nogle internationale organisationer kun gav begrænset adgang til dokumenter eller satte spørgsmålstejn ved Revisionsrettens mandat. Revisionsretten anbefaler, at Kommissionen tager skridt til at internationale organisationer giver Revisionsretten komplet, ubegrænset og rettidig adgang til de dokumenter, der er nødvendige for at denne kan udføre sine opgaver i overensstemmelse med TEUF.

Derudover anbefaler Revisionsretten, at Kommissionen etablerer en procedure med henblik på at sikre at partnerorganisationer baserer deres fordeling af delte omkostninger på faktisk afholdte afgifter og at der indføres forpligtelser om, at Kommissionen skal underrettes om tilfælde med mistanke om svig mod EU-budgettet, af kontrahenten, der er ansvarlig for undersøgelsen af restfejlfrekvensen.

5 – Administration

Udgiftskategorien administration omfatter udgifterne i EU's institutioner og andre organer, herunder fx Kommissionen og Europa-Parlamentet. Revisionsretten oplyser, at området som i forudgående år er uden væsentlig fejlføremkomst. Der blev ikke fundet nogen specifikke forhold med hensyn til Rådet, Domstolen, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Det Europæiske Regionsudvalg, Den Europæiske Ombudsmand, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og EU-Udenrigstjenesten.

Revisionsretten anbefaler, at Europa-parlamentet indfører nødvendige ændringer for at sikre, at der kun betales dagpenge til de medlemmer, der er berettiget. Revisionsretten anbefaler, at Kommissionen styrker overensstemmelses-kontrollen af de ansattes erklæringer om tillæg, som er modtaget fra andre kilder, og øger de ansattes bevidsthed om dette.

Opnåelse af resultater med EU-budgettet

Revisionsretten præsenterede d. 15. november 2021 en særskilt rapport om EU-budgettets performance ved udgangen af 2020. Det er andet år i træk, at en sådan særskilt rapport præsenteres. Rapporten skal ses som en del af Revisionsrettens årsberetning om gennemførelsen af EU-budgettet for 2020, og er et led i Revisionsrettens øgede fokus på performancevurdering i de seneste år.

Revisionsretten konkluderer overordnet, at retningslinjerne for bedre regulering hjælper Kommissionen med at identificere læringspunkter fra tidligere implementering af politik og programmer samt anvende disse til at forbedre fremtidig performance. Ligeledes konkluderes, at Kommissionen har efterlevet princippet om

forudgående analyser i de fleste reviderede lovgivningsprocedurer, men at Kommissionen ikke havde gennemført en konsekvensanalyse forud for reguleringen om fælles bestemmelser, der fastsætter de fælles regler for udmøntningen af en række EU-fonde under delt forvaltning. Derudover bemærker Revisionsretten, at der generelt er behov for yderligere data på en række områder, idet det nuværende grundlag og rapportering fra Kommissionen vanskeliggør evaluering.

Revisionsretten fokuserer i sin rapport på udvalgte udgiftsprogrammer under de fem udgiftsområder. Konklusioner om udvalgte udgiftsprogrammer fremgår nedenfor:

Erasmus+ vurderes at levere EU-merværdi. Programmet samler forgængerprogrammerne under en paraply og forsimpler ved at samle og skabe mere sammenhæng. Dog er der stadig forbedringspotentialer, fx fsva. it-systemer, forsimpling af ansøgningsprocedurer og ligestilling mellem kønnene.

For Den Europæiske Socialfond fandt Revisionsretten, at denne bidrager til bæredygtig og inkluderende vækst i Europa. Revisionsretten bemærker at det på baggrund af manglende data er svært at konkludere på Den Europæiske Socialfonds reelle performance for 2014-2020-perioden.

Revisionsretten vurderer ift. den Europæiske Hav- og Fiskerifond, at EU's fiskerflåde generelt er profitabel og at bæredygtigt fiskeri er gavnligt for fiskere. Til gengæld er fremme af akvakultur mindre udviklet. Derudover påpeger Revisionsretten, at det er usandsynligt, at mål for bevaringsstatus af alle fiskearter var opnået i 2020.

Revisionsretten finder det vanskeligt at vurdere om fonden for intern sikkerhed reelt bidrager til sikkerhed i EU. Derudover fandt Revisionsretten en høj grad af variation i medlemslandes absorption af EU-midler, idet forsinkelser bl.a. ses at skyldes Covid-19-pandemien.

Fsva. førtiltrædelsesbistand fandt Revisionsretten, at kun fem ud af 19 målindikatorer forventes at blive nået. Programmet selv, har dog ifølge Retten bidraget til modernisering af landbrug i landlege udviklingssektorer og justering af modtageres regelsæt hen mod EU-regelsæt.

4. Europa-Parlamentet udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig.

5. Nærhedsprincippet

Dechargeproceduren vedrørende Kommissionens gennemførelse af EU-budgettet foretages på EU-niveau. Regeringen skønner derfor, at sagen er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Rådets behandling af årsberetningen har i sig selv ingen lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser og ej heller konsekvenser for beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Rigsrevisionen er som national revisionsinstitution samarbejdspartner for Revisionsretten jf. Lissabon-traktatens artikel 287, stk. 3. Dette indebærer, at Rigsrevisionen altid deltager ved Revisionsrettens revisionsbesøg i Danmark, ligesom al korrespondance med Retten herom foregår gennem Rigsrevisionen.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger/forhandlingsituationen

Der er et generelt ønske i Rådet om at se en nedbringelse af fejlraten, ligesom der er generel enighed om, at EU-budgettet skal skabe resultater. Der er imidlertid forskellige opfattelser af, hvor positivt et billede, der med Revisionserklæringen for EU's budgetgennemførelse for 2020 er grundlag for at tegne, og dermed forskellige opfattelser af den rette overordnede tone i henstillingen samt hvilke midler, der skal tages i brug for at nedbringe fejlraten.

Det er generelt blevet modtaget negativt, at fejlraten fortsat er over væsentlighedstærsklen på 2 pct.

En større gruppe lande ønsker, at henstillingen skal give udtryk for, at den afvisende erklæring skyldes den store andel af budgettet, der udgøres af såkaldte høj-risiko-udgifter, som er særlig eksponerede for fejl grundet kompleksiteten i regelsættet. Disse lande finder, at den afvisende erklæring ikke er tegn på en forværring, hvilket understreges med at den samlede fejlrate er enslydende foregående år. Omvendt ønskes fra denne gruppe fokus på, at fejlraten under såvel budgetkategori 1b (økonomisk, social og territorial samhørighed) er reduceret.

En række lande i Rådet arbejder derimod sammen med Danmark for, at Rådets henstilling i stedet tydeligt afspejler, at Rådet finder Revisionsrettens afvisende erklæring vedr. udbetalingerne såvel som en fejlrate over væsentlighedsgrensen dybt beklagelig og et tegn på, at der ikke er sket en forbedring af den formelle rigtighed og lovlighed af EU's udbetalinger ift. det foregående års revisionserklæring.

Herudover er der forskellige opfattelser af, hvordan Revisionsrettens rapport om EU-budgettets performance skal håndteres. En række lande, herunder Danmark, arbejder for, at Revisionsrettens rapport om performance behandles som en integreret del af dechargeproceduren, idet EU-budgettets resultater ses som essentielle i vurderingen af budgetforvaltningen. Konkret arbejdes der bl.a. på, at det fremgår tydeligt, hvis Revisionsretten vurderer at et program har problemer med at levere på de ønskede parametre. Andre lande ønsker derimod, at performance-rapporten behandles særskilt fra den årlige revision.

Henstillingen forventes vedtaget med et kvalificeret flertal.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen finder det tilfredsstillende, at Revisionsretten for 14. år i træk har kunnet give en positiv erklæring om regnskabernes rigtighed og dermed anser EU's regnskaber for at give et retvisende billede af indtægter og udgifter samt EU's finansielle stilling.

Regeringen finder det utilfredsstillende, at den overordnede fejlrate fortsat er på 2,7 pct. i 2020, hvilket er over væsentlighedstærsklen på 2 pct. Regeringen finder det derfor vigtigt, at problemer med fejlbehæftede betalinger adresseres tilstrækkeligt af Kommissionen og medlemslandene, således at Revisionsretten fremadrettet kan give en positiv revisionserklæring samt at denne bliver med så få forbehold som muligt. Det vil kræve, at Kommissionen og medlemslandene får større fokus på de udgiftsområder, der generelt er fejlbehæftede, og i særdeleshed når disse udgifter vokser i både absolut størrelse og som andel af Revisionsrettens revisionspopulation. Regeringen finder det derfor vigtigt, at der fokuseres på årsagerne til kompleksiteten, og at der arbejdes hen imod enklere regler, som vil lette administrationen for både myndigheder og støttemodtagere.

Regeringen finder det tilfredsstillende, at Revisionsretten har afgivet en positiv erklæring om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed vedrørende EU's egne indtægter.

Regeringen finder det meget utilfredsstillende, at Revisionsretten har været nødsaget til at afgive en negativ erklæring for betalingerne som helhed. Regeringen vil fortsætte arbejdet for, at der fra Kommissionen og medlemslandenes side vil være stigende fokus på fejl og svig både i forbindelse med det ordinære EU-budget og i den finansielle støtte, der ydes via genopretningsfaciliteten.

Regeringen anerkender, at forvaltningen og kontrollen med EU-budgettet er en meget kompliceret opgave. Regeringen finder det dog ikke tilfredsstillende, at der for udgiftsområderne "1a-konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse", "1b - økonomisk, social og territorial samhørighed og "2 - naturressourcer (markedsordninger, udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri)", er estimeret en fejlrate over væsentlighedstærsklen på 2 pct.

Det er derfor ligeledes en central prioritet for regeringen, at der fokuseres på de bagvedliggende årsager til kompleksiteten, og at der arbejdes hen imod enklere regler, som vil lette administrationen for både myndigheder og støttemodtagere. Herudover finder regeringen det vigtigt at adressere primære kilder til uopdagede fejl ved at fremme nødvendige foranstaltninger i samarbejde med forvaltningsmyndighederne.

Det er fortsat regeringens holdning, at krav om stadig mere kontrol skal stå mål med øgede administrative byrder og den finansielle risiko for EU-budgettet.

Regeringen finder det positivt, at Revisionsretten med sin rapport om performancevurdering har øget fokus på effektmåling og vurdering af resultatopnåelsen. Det

er væsentligt for at sikre, at EU's budget prioriteres til områder med reel EU-mer-værdi. Regeringen finder det dog samtidigt vigtigt, at en øget performancevurdering skal stå mål med den administrative byrde forbundet hermed, samt at det ikke udvander Revisionsrettens fokus på kerneopgaven om at vurdere og give erklæring om rigtigheden af EU's konsoliderede regnskab og om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed.

Regeringen finder det vigtigt, at danske interesser, og kerneallieredes interesser er tilstrækkeligt afspejlet i henstillingen. Regeringen forventer med udgangspunkt i Rådets udkast til en henstilling, at disse synspunkter i vid udstrækning vil være afspejlet i Rådets endelige henstilling.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering d. 4. november 2021.